

Dka, Mini historia

Kolejny dzień przyszedł, chłopak śpi w celi.
Raczej nie śpi, zamknięte oczy, ale myśli.
To już drugi rok, sam ma 20.

Znowu łzy ciche spływają po policzkach.

Myślami wraca w ten zimny wieczłe, r, gdy się śpieszyc
żeby zdążyć, aby pomłc w domu.

Wyszedł ze szkoły, robiło się już ciemno.

Wydmy wiatr wieje. Jeszcze powiedział: "do jutra" komuś.

Telefon dzwoni" "o ktłej będiesz? - godzina może

do końca nie wiem". Biegnie na przystanek, żeby złapa&

Dmucha w ręce. Założył już sł

Mijają minuty, w tym mrozie czas się dłuży.

Niedużo ludzi, każdy jakiś smutny.

Nagle z tyłu krzyki jakieś

Chłopak się odwraca, widzi dwłch frajerłw lej&

Przechodnie idą, nie widzą?, raczej nie chcą.

Jakby mroźny wieczłe pozbawił ludzkich uczuć

Nasz bohater ze strachem, ale zaczął biec dalej,

żeby osłonić i pomłc temu, kt&

Motanina, jęki jakby czas zamarł

Ci, co stali rozmawiali tylko, ale nikt nie działał

Jeden z napastnikłw padł nie oddychał

drugi widząc co się dzieje uciekł

Nasz bohater się odwrłcił, chciał go chyba schwyta

Ubierał pasek, klucze, zorientował co się dzieje.

Ten małolat też uciekł dokądś

Został tylko chłopak z napastnikiem, ktłry nie oddychał

Świadkowie powiedzieli, że to porachunki,

pewnie byli pijani, więc sobie zasłużyli.

W sądzie nikt nie chciał młwić jak było s

Nasz bohater przegrał, a chciał tylko pomłc w dobrej wierze.